

A IX. Szegedi Ipari Vásár

Irta: Körmeny Mátyás

v. országgyűlési képviselő, a szegedi ipartestület elnöke

A szegedi ipartestület megkezdte a IX. Szegedi Ipari Vásár előkészítését. Mögöttünk nyolc vásár gazdag tapasztalatának anyagával előttünk a kilencedik és az azt követő jubileumi vásár nagy feladatával erőteljesen, messzeágazóan indítottuk el a munkát, melynek irányítója az alkotás szelleme.

Az elmúlt nyolc vásár alatt több mint százezer pengőt építettünk be a szegedi ipari vásár intézményébe. Indulásunk nem ötletszerű volt, bár válságos órák vajadásában született meg a vásárpítés gondolata, de az első lépéstől kezdve határozott tervszerűséggel haladtunk a kijelölt úton. Elgondolásunk középpontjában az első pillanattól kezdve ott állott az Iparcsarnok létesítésének terve és most, ha számotvetünk — legalább szerény személyemet illetőleg — az eddig végzett munkának, nem találom meg az egyenlegét.

Őszintén vallom: elégedetlen vagyok. Hiába tornyosul a százezer pengő biztos alapzatán az Iparcsarnok színes épülete, hiába vetítődik sötét esték fekete leplére az Iparcsarnok transzparensének világító fénye, bennem még mindig a kielégületlenség érzése uralkodik. lelkiismeretem ítélőszéke előtt még mindig nem kaptam meg a felmentő ítéletet.

Mert többet akarok.

Többet, sokkal nagyobb, mint amennyi eddig megteremtődött.

az én szerény közreműködésem mellett. Hetedik esztendeje múlt, hogy a kétségbeesés, a nyomor tobzódásának legsorvasztóbb napjaiban elindítottam a szegedi ipari vásár létesítésének gondolatát és azóta szüntelenül üz, hajt, kerget az alkotás vágya. Tudom, sokszor a vakmerőség határát súrolta egy-egy lépésünk, amivel a vásár fejlődését, emelkedését kívántuk biztosítani, de mindig megsegített bennünket az isteni gondviselés, amelyet legsúlyosabb óráinkban magunk mellett érezhettünk. És az idő, az események bennünket igazoltak. Igazoltak engem, igazolták azt a hitemet, hogy a legsúlyosabb órákban sem szabad elveszítienünk önbizalmunkat, a szenvedésekben megacélozott lelkülettel alkotó munkához kell fogni és nincs a világnak az a romhalmaza, amely sziklaszilárd alapzata ne lenne új idők dacoló fellegvárának.

Ez a fellepar, ez a körülbástyázott vár torony ma, itt, a déli végeken: a szegedi ipari vásár. És ennek a toronynek építői elszánt őrzői, talpig fegyverzett katonái — kézműiparos testvéreim. Új idők nagy feladatainak megvívására készen állunk mindannyian. Minden esztendő tavaszán felharsan ebből a vártoronyból a hívó kürtszó, amelynek hangja még ha oly gyöngye is, mint az esti fuvallat, eljut a legkisebb városba, a legelhagyatottabb tanyaházba is, túl jut hegyen-völgyön-bércen, túl a történelmi határokon és hívogat, hívogat szeretettel, bizakodással, bizalommal és figyelmeztet, intő szóval... Minden esztendő tavaszán toborzásra szólal meg a szegedi vár tornyának kürtszava és történelmi idők hősi férfainak, asszonyainak példájára, segítségül hívja a mai idők nem kevésbé hősi férfait, asszonyait. Ez a hívó szó: segítetek, jöjjetek a szegedi ipari vásárra; vásároljatok a szegedi ipari vásáron!

És amikor

megindul az özönlés a szegedi ipari vásárra, amikor elindulnak a különvonatok az ország kü-

lönböző részeiből Szeged felé

és ezrével veszik kézbe azokat a zöld cédulákat, amelyekkel félárú vasúti jegyet váltanak Szegedre, akkor, amikor munkánknak eredménye mutatkozni kezd, akkor feléled bennem az emberi tehetetlenség és gyöngeség érzése és elégedetlenség lesz urrá bennem.

Minden esztendőben a vásár minden napjának úgyszólván minden órájában ott állok a vásár kapujában, hogy külön-külön köszöntsem a hívó szavunkra érkezőket és külön-külön köszönjem meg nekik a téglát, amit hordanak ennek a végvárnak a megerősítésére. És mentől több köszöntésre kell meghajtanom a fejemet, mentől több köszönetet kell elrebegnem, annál jobban éled bennem az alkotás vágya, annál jobban ösztökél újabb és fokozottabb tempójú munkásságra a szellem, amelynek eddigi megerősödésünket is köszönhetjük.

Meggyőződésem, szent hitem, hogy a szegedi ipari vásárnak nemzetmentő, nemzetkedőket boldogító, értékeket adó és értékeket védő rendeltetése van a déli végeken. Iparostársaim elszánt csapatával díszőrségen állunk az ipari vásáron a magyarság szent eszményei mellett és

az ipari vásárral küzdünk ennek a városnak, minden rendű és rangú polgárának jobb sorsáért.

Ebben a harcban hálás örömmel veszünk mindenki támogató segítségét, kérjük minden hatóság, intézmény támogatását és bízunk a magunk elszántságában, erejében. Ősi ösztönök váltak úrrá bennünk. Ősi, nemes ösztönök acélozták meg erőnket és hitünket akkor, amikor a legtöbb volt a teher rajtunk, amikor a legnehezebb volt a kereszt, melyet úttalan úton roskadozva cipeltünk. És ez az oka annak, hogy amikor munkánk egy delelő állomásához érkeztünk, amikor Magyarországon először mi, akik a legnehezebb helyzetben voltunk, mi létesítettük az első vidéki ipari vásárt és

mi építettük fel az ország első kézműves iparcsarnokát,

akkor további munkára tüzel bennünket az alkotás vágya. Teremtő erők ösztönzése új feladatokat ró reánk, legendák útjai nyílnak meg előttünk és az emberi kor végeességére gondolva, sietve fogunk hozzá a jövő célokát szolgáló újabb alkotásokhoz.

Az Iparcsarnok tégláit összetartó vakolat jóformán még meg sem száradt, de belátható időn belül újabb építéshez kell hozzáfognunk, mert a rendelkezésünkre álló hely már sem elég a jelentkező kiállítók befogadására.

És most, hogy az Iparcsarnok késői utódok számára is hirdeti egy rettenetes korszak minden szenvedésén keresztül törő magyar erő törhetetlenségét, a nyilvánosság elé bocsátom célkitűzésünk újabb feladatvállalását és bejelentem, hogy ki akarjuk építeni a kézműves kisiparon, háziiparon, iparművészetben és népművészetben nyugvó, jellegzetességével különálló szegedi ipari vásárt és annak középpontjában egy modern, a kor minden követelményének megfelelő, transzparensével Szeged határát bevilágító, de sugarával az egész Délvidéket átölelő hatalmas Vásárpalotát.

Szükségese nek tartottam ezt most bejelenteni, amikor elindítottam a IX. Szegedi Ipari Vásár előkészítő munkálatait. Hang-

súlyozottan emelem ki, hogy a Szegedi Ipari Vásár mindenekelőtt kézműipari, háziipari, iparművészeti és népművészeti jellegű. Emellett azonban

nem szeretnénk nélkülözni a kilencedik és az azt követő jubileumi vásáron a szegedi kereskedők és szegedi gyárosok részvételét sem.

Melléjük szeretnénk kapcsolni a délvidékieket, hogy így megerősödvé, hirdethessük mindenekelőtt a szegedi ipar és kereskedelem kiválóságát és közös erővel indulhassunk életlehetőségünket biztosító új vevő- és megrendelő kör szerzésére. Ezen a téren új feladatot jelent számunkra a

kisipari export

lehetőségeinek megteremtése és kihasználása.

Bebizonyítottuk, hogy a szegedi ipari vásár minden esztendőben a legkitűnőbb bevásárlási forrás. Ragyogó kirakat, amely a nagyközönség elé vetíti eldugott kisipari műhelyek tehetségeinek sokszor elképzelhetetlenül szép munkáit és előtárja a kézművesek, a háziiparosok, az iparművészek és a népművészet tehetségeinek szívet-lelket derítő alkotásait. Alap nélküli az itt-ott néha felbukkanó elégedetlenség és kétkedés a vásár kiállítói számára jutó eredménnyel vagy eredménytelenséggel szemben.

Nem is csak a vásár nyolc-tíz napján kell eredményt elérni, hanem az egész esztendőben.

Az a cél, hogy a vásáron látottak alapján szerezzék meg a kiállító a vevő és megrendelő körét, mint ahogy nagyon sok iparos és más kiállító tanúsíthatja, hogy évről-évre való részvételével csakugyan egészen új megrendelő körre tett szert. De különben is látjuk a hozzánk érkező levelekből, hogy a közönség érdeklődése egész esztendőben tart a vásár kiállítói iránt és ennek ösztönző hatása nem is marad nyomtalanul.

Allandóan járjuk az ország különböző vásárait, kiállításait és felkeressük a nagy külföldi vásárokat és kiállításokat is. Tapasztalatainkat igyekezünk gyakorlati téren érvényesíteni és odahatni, hogy

a szegedi ipari vásár, minden más vásártól különállóan, különleges rendeltetéssel és felkészültséggel töltsse be hivatását.

Ennek a rendeltetésnek tengelyében az egyéni izlés kiszolgálása áll. Az egyéni izlés szolgálatára rendezkedik be a kézműves ipar, a háziipar, az iparművészet és a népművészet. Ezért csoportosítottuk ezt a négy iparágat a szegedi ipari vásáron és ezért hirdetjük, ezért kérünk fel mindenkit, legyen propagálónk annak közlésében, hogy a szegedi ipari vásár az egyéni izlés szolgálatára van gazdagon berendezve.

Ezzel összefüggően, kezdettől fogva arra törekedtünk, hogy kiapadhatatlan energiatárházaként szolgálja minden lépésünk, minden cselekedetünk. Meggyőződésünk, hogy ennek az energiatárháznak minden cseppje egész Szeged városát táplálja, az ipari vásárba fektetett erő minden atomja Szegedet szolgálja.

Az egész szegedi ipari vásár egy hatalmas nagy szolgálat és amikor itt is bejelentem, hogy

a IX. Szegedi Ipari Vásárt 1937. május 26—június 6. között tartjuk meg,

amikor segítséget kérő szóval bizalommal fordulok a város hatóságához, intézményeihez, vezető férfiainhoz, minden polgárhoz; karácsony szeretetének boldogító, ünnepi varázsával a szívemben, a további alkotó munkára felkészülve, hittel és alázattal felajánlom mindannyiunk nagy szolgálatát Szeged városának, a négy város javára, megerősödésére és bizton elkövetkező boldogulására.